

Gróf Hadik János lemondott az egyesület elnöki tisztéről!

Néhány hónap óta vajudó belső válság megoldásaképpen gróf Hadik János Öccellenciája az ez évi február hó 18-án tartott választmányi ülésen lemondott az egyesületben viselt elnöki állásáról.

A lemondás szabályszerűen parlamentáris megoldása volt egy olyan vélemény-eltérésnek, amely egy igen fontos kérdésben az Országos Fagazdasági Tanács megalakítása tekintetében merült fel.

Úgy véljük, a további békés együttműködésnek teszünk szolgálatot, ha az ellentétet kibogózni iparkodunk attól az időtől kezdve, amikor az lényegében megszületett.

A mult év augusztusában tárgyalta először az igazgatóválasztmány az Egyesült Fabehozatali Rt.-nak a magyar fára vonatkozó monopolisztikus ajánlatát.

Érdekes, hogy bár a kissé részletesebb ajánlat csak a választmányi ülés napján futott be, úgy a minisztériumhoz, mint az egyesülethez, már előzőleg a tiltakozások egész serege érkezett be a gondolat ellen.

Sokan voltunk már akkor is, akik feltétlenül szükségesnek tartottuk, hogy a tűzifa árvédelme kérdésével az egyesület foglalkozzék s akik az ajánlatot csak alkalomnak kívántuk tekinteni arra, hogy a kérdés nem ebben az alakban, de megoldható komoly formában tárgyalás alá kerüljön, a tárgyalások befejezésére kívánván hagyni azt, hogy kivel és milyen formában fog a kormányzat a megoldásra nézve megállapodni.

Felhívtuk a választmány figyelmét arra, hogy az árvédelem kérdésének folytonos halogatása ki fogja terjeszteni a tőárakban már jelentkező katasztrofális áresést a termelt fa árára is.

Báró Prónay György választmányi tagunk már ezen az ülésen megtette a javaslatot a tűzifa árvédelme érdekében egy szerv létesítésére s mivel ő a választmányi ülés befejezése előtt eltávozni volt kénytelen, az indítványt Osztroluczky Miklós választmányi tagtársunk tette magáévá s így ment határozatba, hogy a kérdéssel a legközelebbi választmányi ülés foglalkozzék.

A legközelebbi választmányi ülésen került tárgyalás alá az

előzőleg kiküldött bizottságnak az Egyesült Fabehozatali Rt. ellenőrzésére vonatkozó javaslata, s egyúttal Vuk Gyula választmányi tagtársunknak az az indítványa, hogy a kormányzat a 3:1 arányban való vásárlási kényszert mondja ki a külföldi fát vásárló kereskedőkkel szemben.

Többen rámutattunk már ez alkalommal arra, hogy ennek a kényszernek a kimondása hivatalos részről ugyanazokba az akadályokba fog ütközni, mint a keverési törvény életbeléptetése.

Felmerült az a kívánság is, hogy ezt a kérdést, mint teljesen függetlent, a fa behozatali ellenőrzésére vonatkozó kívánságoktól válasszuk el, nehogy a sok fórum elé tartozó kérdések megoldásának hosszadalmassága miatt halasztást szenvedjenek azok a kívánságok is, amelyek pedig könnyen volnának előintézhetők.

Sajnos, mindkét kérdésben nem az akkor kialakult többségnek, hanem az ellenvéleménynek lett igaza.

A kötelező vásárlási arány keresztülvitele lehetetlennek bizonyult s ezzel eltolódott a többi kérdés megoldása is.

Ugyanennek a választmányi ülésnek a tárgysorozatára volt kitűzve az Osztroluczky—Prónay-féle indítvány, amelynek tárgyalását azonban az igazgatóválasztmány az ügyvezető kérése ellenére elhalasztotta.

Adminisztratív nehézségek és az Elnök Úr Öexcellenciája távolléte miatt a következő választmányi ülés csak október második felében ült össze, tehát több mint két és fél hónappal azután, hogy a kérdés megoldására nézve a minisztérium az egyesülettől javaslatot kért.

A kiküldött bizottság javaslatát a következő választmányi ülés közgyűlés elé utalta s a közgyűlés által hozott elvi határozatok alapján indultak meg a további tárgyalások.

Mindnyájan jól tudtuk, több ízben hangzott el a figyelmeztetés is, hogy a folyamatban lévő kereskedelmi tárgyalások a kérdéssel a legszorosabb összefüggésben vannak.

Ép úgy éreztük és többször kifejezést is adtunk annak a meggyőződésünknek, hogy a tizenkettedik órában vagyunk, mert megfelelő állásfoglalás híján a kormányzat nem lesz hajlandó a szerződésen kívüli állapotba belemenni.

A kiküldött bizottság tárgyalásairól a vezetőség napról-

napra tájékoztatást kapott s a Fagazdasági Tanács létesítésére vonatkozó javaslatot is a bizottsági üléstől számított 24 órán belül ismerte.

Az ebből a célból összehívott választmányi ülésen az Elnök Úr Öexcellenciája személyesen nem tudott megjelenni, azonban levélben foglalt állást a Fagzadasági Tanács létesítésével szemben.

Az igazgatóválasztmány evvel ellentétben 34 szóval egy ellenében a javaslatot magáévá tette és a továbbiak megfárgyalására bizottságot küldött ki, amelybe az Elnök Úr Öexcellenciáját is beválasztotta.

A választmányi határozatnak megfelelő beadványt az ülést követő második napon, december hó végén az egyesület alelnöke és ügyvezetője személyesen adták át a földművelésügyi minisztériumban Mayer államtitkár Úrnak.

A földművelésügyi miniszter Úr a legrövidebb időn belül, január hó 5-ére kérette magához a bizottságot s itt történt meg az a szokatlan eset, hogy az egyesület elnöke, az egyesület írásban benyújtott kérésével ellentétes álláspontot foglalt el.

Természetes következménye volt ennek az, hogy a választmány többsége a Fagazdasági Tanács tagjainak delegálásakor eltekintett az Elnök Úr Öexcellenciája személyétől, mert hiszen ismerve az ő határozott és egyenes természetét, lehetetlennek tartotta azt, hogy a Tanácsban a választmányi többségnek az ő nézetétől eltérő kívánságait képviselje.

Már pedig semmi értelme nem lett volna annak, hogy a Tanácson belül az egyesület kiküldöttei között legyenek véleményeltérések.

Nyílt eltérés volt tehát a többségi álláspont és a volt Elnök Úr Öexcellenciája álláspontja között s Öexcellenciája lemondásával ennek a parlamentáris következményeit vonta le.

Nem mehetünk el emellet a lemondás mellett anélkül, hogy visszapillantást vetnénk arra a hat évre, amelyen át Öexcellenciája az egyesület elnöki tisztét ellátta.

Az érdeklődés hiányának, a gazdasági élet kívánalmai mögött való elmaradásnak az idejében indult meg ez az elnöki működés, amikor az Országos Erdészeti Egyesület véleményét a legtöbb dologban meg sem kérdezték s ha meghallgatták is, kívánságai eredménytelenül pattantak le a bürokrácia falairól.

Ma az egyesület helyzete, Istennek hála, egészen más. Az erdőgazdaságot érintő lényegesebb kérdések intézésébe mindenkor bevonják az egyesületet, sőt kéréseinket a lehetőség határain belül teljesítik is.

A választmányi és egyéb ülések népesek, elevenek s napról-napra élénkebb a birtokosztály érdeklődése is a kérdések iránt.

Az az alapvető munka, amit az egyesület, különösen az új törvény előkészítése dolgában végzett, az Egyesület helyzetében és belső életében beállott már említett előnyös változások, valamint az utolsó évek egyáltalán nem kicsinyelhető eredményei elválaszthatatlanul vannak összekapcsolva a volt Elnök Úr Öexcellenciájának munkásságával.

Akadályt nem ismerő kemény harc készsége, rendkívüli politikai tekintélye, egyesületünk igen sok akcióját juttatta dűlőre s meggyőződésünk az, hogy az igazgatóválasztmány az összes tagok érzésének adott kifejezést akkor, amikor Ő excellenciájának a magyar erdőgazdaság és az egyesület érdekében kifejtett odaadó, eredményes munkásságáért őszinte köszönetét nyilvánította.

Amikor ezt itt ezen a helyen megismételjük és Öexcellenciájának további munkálkodásához szerencsét és sikert kívánunk, egy kérést is csatolunk hozzá, hogy azt a jóindulatú megértést, amit az erdőgazdaság érdekeinek majdnem egész területe iránt tanúsított és jóindulatú támogatását ezeknek a kérdéseknek a részére továbbra is őrizze meg és biztosítsa.